

Natuurpad De Mient

De Mient was een nat heidegebied in het huidige Nationaal Park Duinen van Texel dat gemeenschappelijk gebruikt werd. Er liep vee en er werd heide gewonnen als brandstof. Later zijn er weilanden aangelegd en is er productiebos aangeplant om geld te verdienen aan deze 'woeste gronden'. Nu is het zo'n belangrijk natuur- en recreatiegebied dat het deel van een nationaal park is geworden.

Tijdens de wandeling toont Staatsbosbeheer u de grote variatie van het Texelse bos. Het 4,4 km lange natuurpad is met een rode markering aangegeven. De route kan tot 2,7 km worden ingekort. Uw hond mag mee, in de duinen aan de lijn en net als u op het pad.

1. Het Vierkante Stuk

is één van de weilanden, die op de Mient lagen voor de bosaanleg. Later zijn grote stukken van deze weilanden alsnog bebost. Dit weiland bleef in stand en is nu een speelweide.

2. Het Lange Stuk

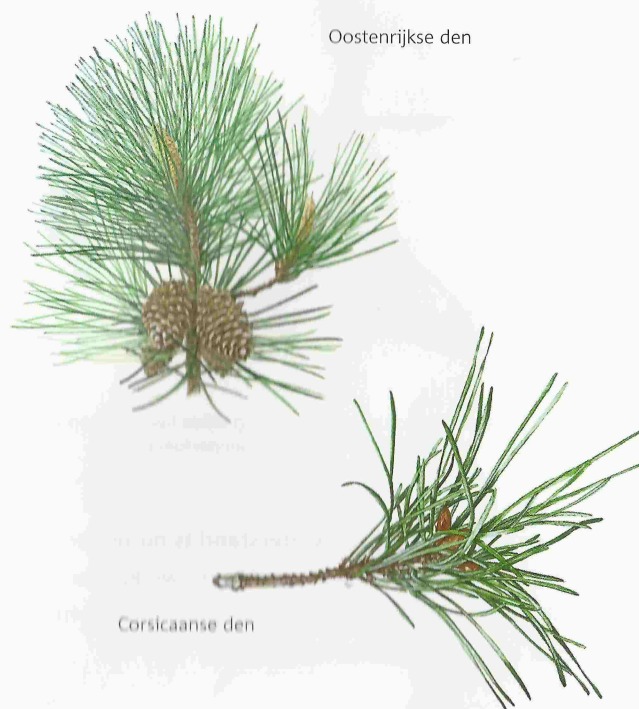
was een lange strook weilanden tussen Ploegelandeweg en Randweg. Later is dit grotendeels met loofbomen vol gepland. Een deel bleef in gebruik als speelweide, maar is nu aan de natuur teruggegeven.

3. De sloten

in het bos brengen duinwater naar de polder. Het water is schoon, arm aan voedingsstoffen en vrij constant van temperatuur als het uit de grond naar boven komt (kwelt). Dit soort sloten noemen we duinrellen. Water in duinrellen stroomt (bijna) altijd. In de winter befrist het niet zo snel en 's zomers blijft het koel. Tijdens de reis door de grond is in dit water ijzer opgelost. Wanneer dit ijzer in contact komt met zuurstof gaat het roesten. Dit veroorzaakt de bruine kleur. Schoon, voedselarm, stromend water is zeldzaam. Een aantal waterdiertjes is van dit soort water afhankelijk. Door duinrellen meer het karakter van een beek te geven krijgt de natuur meer ruimte. Vlakke oevers bieden een brede overgangsstrook van nat naar droog. De variatie aan plantensoorten neemt hierdoor toe.

4. Het bos

aan de duinkant van de Randweg beschermt het er achter liggende bos tegen de zeewind. Staatsbosbeheer probeert de bomen hier zo lang

De naaldkransen van de van de Oostenrijkse den hebben rechte naalden, die van de Corsicaanse den warriger naalden.

mogelijk te laten leven door regelmatig te dunnen. Dan zagen we er zoveel bomen tussenuit, dat de bomen die blijven staan veel levende takken houden en zo de zoute zeewind het best overleven. Bomen groeien hier in veel drogere omstandigheden en daardoor minder goed. Ze hebben niet het eeuwige leven, daarom stimuleert Staatsbosbeheer verjonging. Met voldoende licht op de bodem kunnen zaden kiemen. In de bosrand is meestal de Oostenrijkse den aangeplant. Die heeft dichte, warrige takken en bossen met stijve naalden. In de lagere bosdelen groeien Corsicaanse dennen. Dat zijn bomen met rechte stammen, minder zijtakken en met warriger naalden.

De vallei

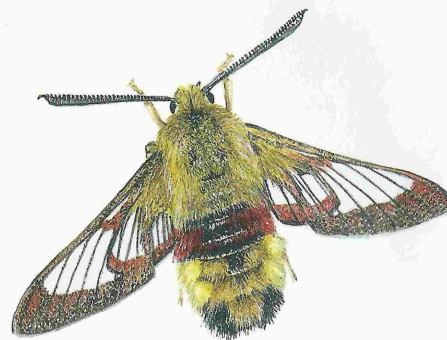
is genoemd naar de bleekerij, die hier in de buurt was. Misschien is hier water voor het bleken gehaald? Rond 1775 is de bleekerij in dit gebied gesloten. Zonder beheer neemt de soortenrijkdom van de duinen af en ontstaat er bos. Maaien en beweiden kan die ontwikkeling tegen gaan en de soortenrijkdom behouden. Vroeger gebeurde dit doordat boeren de duinen als weidegrond gebruikten. Een deel van de rijkdom is verloren gegaan door verdroging van de duinvalleien. Verdroging is veroorzaakt door kustafslag en de ontwatering van de mientgronden bij de bosaanleg. In oude duinen is de kalk die van nature in het zand zit, naar de ondergrond gespoeld. De bovengrond wordt dus steeds zuurder. Daardoor kan hier heide groeien.

6. Bomen

op Texel hebben last van de zeewind die een groot deel van het jaar het eiland bestookt. Het zout in de wind droogt de bladen en knoppen uit, waardoor bomen en struiken een kwijnend bestaan lijden. Windsingels van loofhout zijn als beschutting voor het bos aangelegd. Vaak eerst een rij meidoorns, gevolgd door elzen en berken. Als de boompjes meer in de luwte staan, worden ze hoger, zodat de typische windsingel ontstaat.

7. De Ploegelanden

Maak een uitstapje naar het kijkscherm bij de Ploegelanden. Hier heeft u zicht op het natuurontwikkelingsgebied De Ploegelanden en De Bleekerij. Een deel van de weilanden is geplagd en het hele gebied wordt begraaasd. Sloten lijken nu op duin-

De glasvleugelpijlstaart zoekt graag nectar in wilde hyacinten en veel andere bloemen, de rupsen eten blad van kamperfoelie.

beken en de laagste grondwaterstand is nu hoger. De natuur is nu aan zet om van de nieuwe kansen gebruik te maken. Trekkende steltlopers vonden het direct al een interessante halteplaats.

8. Ossenveld

Dit stuk bos heet het Ossenveld. Voor het planten van de bomen is de grond met behulp van ossen geploegd. Uit dit bos werd zaad gewonnen. Er groeide hier zulk mooi hout dat ze elders in Nederland graag de nakomelingen van deze bomen in productiebossen aanplantten.

9. Bunkerdorp

Tijdens de tweede wereldoorlog gebruikte de bezetter dit deel van het bos om een bunkerdorp aan te leggen. De heuvels hier zijn geen duinen, maar verbergen voormalige manschappen- en materieelbunkers.

10. Het water

De hoeveelheid en de kwaliteit van het water bepalen welke planten ergens kunnen groeien en zo ook welke dieren er kunnen leven. Het grootste deel van dit water zien we niet, het zit in de grond. Via peilbuizen kunnen we meten hoe diep het grondwater zit. In de zomer zit het normaal dieper dan in de winter. Elke soort van natuur stelt eigen eisen aan het water. Door de grondwaterstand te volgen kan je zien of het goed gaat, ook helpt het bij het maken van keuzes voor natuurherstelwerkzaamheden. Het nationaal park heeft hier een grondwaterstandmeter geplaatst, die u zelf kunt aflezen.

Welkom in het Nationaal Park

- Wandelaars op aangegeven paden.
- Fietzers op fietspaden.
- Ruiters op ruiterspaden.
- Overige verkeer op verharde wegen.
- Hondenpoep niet op wandelpaden!